

HISTORIK

Juli 2017

9. årgang nr. 18

Udkommer når vi orker det

**Værkstedet:
Nye tider på godt
og ondt (side 14-16)**

**RAMT PÅ MÅNEN
(side 12)**

**CTP-Peter
rejste til den
nye printverden
(side 6)**

**Stadig nye 25 års jubilarer
(side 4 og 8)**

Ansæt på prøve?

Hvor længe skal en arbejdsleder bruge på at se en ny medarbejder an? Hvor længe skal kollegerne?

Med det tempo vi har, skal de faglige kvalifikationer naturligvis være i orden. Det er også vigtigt, at nye medarbejdere passer ind i teamet og kulturen. Hvis en nyansat ikke har kvalifikationerne, skal vedkommende enten oplæres eller vi skal finde en anden, der kan. Det er en hurtig beslutning.

Kald det miljø, klima, atmosfære ... men nye mennesker skal helst med det samme føle sig "hjemme" og opleve at de bliver behandlet fair. Det er en vigtig ledelsesopgave, at alle går glade på arbejde.

Så er tusindkroners spørgsmålet:

Kan man tillade sig at have en enkelt ansat på prøve i tæt på 2

år, når man samtidig fastansætter andre? Kan man tillade sig bevidst forlænge kontrakter i en uendelighed og lade folk svæve i økonomisk usikkerhed? Kan man tillade sig at signalere til enkelte medarbejdere, at de kun er ansat "indtil man finder noget bedre" ... samtidig med at man godt kan bruge den pågældende til at oplære nye folk?

Vi er kede af at sige det, men nogen mener åbenbart, at de kan tillade sig hvad som helst med ledelsesretten i hånden.

Spørgsmålet er om det er god ledelse? Vi mener, det er hamrende uprofessionelt!

Den 1. maj afleverede kollegerne en skrivelse til ledelsen underskrevet af alle tilstedeværende kolleger (56). Her er der beskrevet

en kollega som "altid møder glad, har en positiv tilgang til opgaverne ... er vellidt og bidrager til en god stemning blandt kollegerne ... han passer sit arbejde og er desuden dygtig på sit felt ... hvor vi i øvrigt mangler kvalificeret arbejdskraft".

Det var en protest mod forskelsbehandling og chikane. Vi har stadig ikke modtaget noget svar. Måske fordi der ikke rigtig er nogen god forklaring.

Fællesklubbens bestyrelse

Personaleblad udgivet af Fællesklubben Aller Tryk
Redaktion/layoutgruppen består af Martin Christiansen, Flemming K. Jensen, Aydin Amani og Benedicte Toftegård (ansv.)
Tryk: Trundholm Tryk
Indlæg sendes til: taastrup@faellesklubben.com

Brand på Arken

Brandmændene kom i aktion for alvor, da der gik ild i noget olie under trykmaskinen. Gribervogne smider olie, der har antændt sig selv. Heldigvis blev den hurtigt slukket. Arkmaskinen skulle jo gerne holde til vores ejere beslutter sig til at vi må købe i en ny.

Polsk håndarbejde. Hallen hvor Rota 2 stod, har nu fået nyt gulv. Epoxygulv. Det "duftede" kraftigt helt ind i de andre trykhaller, men de friske fyre som firmaet (sikkert gennem underleverandører?) har hyret til jobbet var fra Polen, så "de var jo bare glade for at have et arbejde".

Her er dokumentationen til arbejdsskadestyrelsen, hvis de alligevel skulle få brug for den :-)

Lun sommernat på Aller Tryk. Flemming Ellebæk iført fuld uniform er igang med rengøring og har trukket vaskekarret ud, hvor der er brise og ventilation. Og til jer som aldrig er her om natten: Nattergalen synger i budskadset lige bagved!

Henrik Ibsen: For”skriger” i punkband og ny på oprulleren

Af Martin Christiansen

Henrik Ibsen er startet på Aller Tryk for et stykke tid siden. Folk, som har mødt ham, ved han er en rar og sjov fyr. Men han har ikke været i Husjournalen endnu. Så hvad ved vi egentlig om ham?!. Hvem er han, hvor kom han fra og hvad kan han lide at lave, når det endelig bliver fyraften. Vi håber i kan blive lidt klogere på hvem Henrik er, nu hvor Husjournalen har haft ham til afhøring.

Henrik er efterhånden en erfaren mand indenfor det grafiske. For Henrik har været i den grafiske branche i 33år. Han er uddannet som trykteknikker (som det nu engang hed i 80'erne :-)).

Han kom i lære i 1984 hos Bjertrup offset i Valby og gennemførte sin læretid i 1988. Det var et rent tilfælde, at Henrik kom ind

i den grafiske branche. Henrik stod og skulle i gang med en uddannelse og så hørte han, at Bjertrup Offset søgte en lærling. Henrik søgte stillingen og fik den – læn-gere er den ikke. Han kendte ikke rigtig til branchen på det tidspunkt, men endte med at blive hængende. Da Henriks læretid var overstået, var han hos Håndværksskolens bogtryk og offset. Efter det har han haft diverse

vikarjobs på mindre trykkerier. Inden han blev ansat på Aller Tryk nåede han også at være 16 år på Egmont, inden de valgte at lukke.

Når Henrik ikke er på arbejde bruger han sin fritid på musik og film. Henrik har en stor kærlighed for VHS film, DVD, Blu-ray, gamle biograf plakater, vinylplader og cd'er. Som han selv siger, er han nok desværre ramt af et samler gen. Og lige denne hobby fylder fandens meget.

Udover samler-genet bruger Henrik også masser af tid på scenen. Her råber og skriger han så tosset han kan i mikrofonen, når han fyrer den af sammen med Punkbandet ”The NimbWits”.

Til sidst tilføjer han, at han er glad for katte og har 2 af slag-sen derhjemme. Og det var hvad Henrik Ibsen havde at fortælle til Husjournalen i denne

omgang.

Vi er glade for at kunne byde en fyr som Henrik Ibsen velkommen til Aller Tryk.

Hvem er bedst til at lave en "Abel"?

For 25 år siden startede Lars Abel i Allers trykkeri i Fredensborg. Vi synes du er faldet godt til. Den første tid var du, som så mange andre, afløser, men da nogle af de gamle kolleger faldt fra, blev du førertrykker på en af dybtrykrotationerne. Du deltog fra starten i det sociale, som skovturen sammen med din kone, men også i ædeklubben, hvor du hørte til en af dem som gik tidligt hjem ... altså ud på morgenen. Jeg har spurgt de gamle om de nærmere omstændigheder, men de har alle sammen arbejdet med toluen, så ... minderne er fordampet. Og det med ædeklubben kan ikke ses på dig.

Da trykkerierne i Fredensborg og Valby lukkede ned og flyttede til Tåstrup begyndte du med at arbejde i arktrykkeriet. Lars opfyldte nemlig den vigtigste kvalifikation ... nemlig at han hed Lars, hvad alle de andre på arkmaskinen også

gjorde bortset fra en som Henning. Dengang var bemanningen to trykkere på arkmaskinen, så her startede dit årelange makkerskab med Lars Richardt.

Grådighed gav bagslag ...

Der var meget overarbejde i den første periode i Tåstrup, og der var ingen smalle steder med at udlevere taxabonner når det blev så sent at det offentlige ikke længere kørte.

Lars Richardt fik i hvertfald en taxabon næsten hver eneste gang. Abel kom i bil fra Jyderup og skulle køre hjem godt træt efter 12 timer. Den taxabon var jo nærmest 400 kr. ekstra hver gang og det nagede dig lidt. Så en dag besluttede du dig for at møde på arbejde med tog og bus for også at nyde godt af at blive bragt hjem med privatchauffør. Den dag blev overarbejdet så aflyst. Men nu ved du, at det tager sin tid at komme

til Jyllinge om aftenen med det offentlige.

... Men gavmildhed er også dyrt!

Abel er dog også en gavmild kollega. Da trykkerierne skulle slås sammen var der en fælles tur til Drupa-messen, hvor der lige var to ledige pladser i bussen. Richard og Abel hoppede med og da humøret og stemningen var højest ude i hallerne i Düsseldorf, slog Abel ud med armen og ville give en omgang til holdet. Han havde ikke tjekket priserne. Da øllet var hældt op i krusene og han fik regningen viste det sig at det kostede alt hvad han havde af euro og noget i retning af det samlede diætbudget for hele rejsen. Alligevel fortrak han ikke en mine.

Da bemanningen blev skåret ned, og arbejdet på arkmaskinen blev et ensomt enmandsjob, var det ikke længere noget for Abel ... eller Richardt. De fortsatte makkerska-

bet på den gamle rota 91. Det var ikke altid den bedste tjans, for den gamle maskine blev forsømt og I fik ikke del i det nye 4. hold med den korte arbejdstid. Til gengæld kom I så med i første række, da Rota 10 skulle stilles op. I var med i praktikophold på vores norske Aller Trykkeri, der også havde en MAN maskine. Det var kæmpe fint.

Abel er ikke en fyr, der konstant har behov for at meddele sig til andre. Måske fordi han arbejder sammen med Lars Richardt der altid har noget, han skal af med? Abel kan jo alligevel ikke få et ord indført. Man kan også sige at Richardt gaber op og brokker sig, mens Abel tænker før han taler. Måske er det derfor at det ægteskab har holdt så længe?

Værkstedshumor:

Da der startede en ny trykker som afløser her i Tåstrup for nogle år siden, var der et par smarte kolleger som ville lave gas med ham. Den nye trykker skulle køre på hold med Abel for første gang, og de sagde til ham. "Hvis du ikke passer dit arbejde ordentligt og nosser i det, så bliver Abel sur ... og når Abel er tosset, så er han tavs."

Rygtet siger, at den nye trykker blev mere og mere nervøs. Rygter siger ligefrem, at han tog bagudgangen, den første dag, han skulle hjem.

Heldigvis er Abel i besiddelse af en tør humor. Og sandheden er, at Lars Abel er en overordentlig rar og venlig og hjælpsom kollega. Hvilket den nye kollega, da også fandt ud af. Så han er her endnu.

Netop derfor er det ret uretfærdigt, at du har det med at befinde dig i nærheden, når der sker dramatiske nedbrud på maskinen.

Første gang det skete var på den gamle Rota 91. Midt om natten fik Richardt det dårligt og måtte gå hjem. Abel klarede butikken alene, men der gik ikke mere end en

times tid, før der lød et gigantisk brag. En jernstang var knækket inde i falsen midt under kørslen og nærmest fløj ud gennem lokalet. Abel ringede til vores daværende smed Keith, der med sin særlige accent ringede videre til Gert Bendix. Det var her han udtalte den berømte replik. "I hope you are in a good humor".

Jeg husker det som om det tog meget lang tid – mere end en uge ... før maskinen kom op at køre igen.

Da Rota 10 blev stillet op, forsatte makkerparret Abel og Richardt, og der gik ikke lang tid før en cutt off kniv rev sig løs og ommøblerede hele falsen. Ligeledes med ret meget lyd på og mange dages reparation.

Der er siden opstået et begreb som hedder "At lave en Abel".

Men det er bare værkstedshumor.

Cykler og engagement

Når Abel ikke er i gang med at planlægge næste nedbrud i falsen, er han bidt af en gal cykel. Han har præsteret at cykle både til Italien og Frankrig.

Abel er en rigtig god kollega, værdsat og rar at arbejde sammen med. Han har også en mening om tingene og et fagligt engagement. Siden 2008 har du været med i trykkerklubbens bestyrelse og siden 2011 har du været kasserer.

Vi er glade for at have dig i blandt os. Med den stigende pensionsalder er der heller ikke fare for at miste dig foreløbig. Tillykke med jubilæet.

BT

Udpluk af kolleger og familie ...

Hej gode kollegaer. I håb om at jeg kan få jer ud af de faste rammer, vil jeg fortælle jer om mit kursus på TECHCOLLEGE i Aalborg i Storformat, introduktion og produktion. Ja, måske ikke så meget om selve kurset, men mere om det at være afsted, væk fra familien, hvis man har en ... og måske et par tips til at spare lidt penge, så tilskuddet rækker og du ikke skal have alt for mange penge med hjem fra.

Økonomiske tips

Den 20. marts startede jeg bilen og kørte mod Nordjylland. Tog eller bus fra Kbh. havde været en ligeså billig mulighed, men det er fedt at have en bil med, så man kan komme ud at se noget, når man nu er der alligevel. Og så er bilen praktisk at have, i hvert fald hvis du er på det kursus, jeg var på, for jeg slæbte ting og sager med hjem jeg aldrig ville kunne have haft med hjem, hvis jeg havde været i tog eller bus. Stole, borde, krus med tryk, plakater...

Du sparer 200 km hvis du tager færgen fra Odden til Århus, tidsmæssigt er det nogenlunde det samme, og gemmer du billetten fra færgen, får du pengene refunderet af Fællesklubben. Kørsels tilskud får du, som hvis du var kørt over broen af kompetence fonden. Bum, der var lige til 2 øl sammen med en medkursist...

Et andet tip kunne være at leje en lejlighed eller et hus hvis I er

flere, igennem Airbnb. Du får 500,- af kompetence fonden til kost og logi om dagen. Det billigste hummer/hotel i Aalborg ligger på 6 -700,- Kr. uden mad om dagen. Jeg var heldig at finde en lejlighed 10 min. gang fra centrum til 385,- Kr. Men så var der også alt jeg skulle bruge, inkl. køleskab selvfølgelig, så jeg kunne handle ind.

Kompetente lærere

Selve kurset var spændende, men rimeligt nørdet forstået på

der lige som læreren brænder for at hjælpe, selv gamle tosser som jeg og min medkursist Olaf.

I byen med Olaf og kursuskortet

Olaf og jeg var selvfølgelig ude et par aftener og spise lidt god mad og drikke et par øl i nogle af de mange restauranter og barer, som Aalborg er udstyret med. Igen var jeg heldig, Olaf havde "kursuskortet" med som er en aftale de har ... eller havde, for Tryk kompagniet er jo desværre lukket. Men kortet

På kursus i digitalprint storformat ... og hvorfølger

Tekst og foto: Peter Højland (og Olaf)

den måde, at der virkelig var tid til at stille spørgsmål om alt der kunne høre til emnet digitalprint og storformat. Vi havde 2 virkelig kompetente lærere, der brændte for at fortælle alt det de vidste, og det de ikke vidste, fandt de ud af til dagen efter. Skolen er hyggelig med et virvar af elever i alle aldre,

Der er ingen grænser for hvilke materialer der kan trykkes på og vil du have dine arbejder med hjem, så husk bil med stort bagagerum ...

gives til folk, der er på kursus, så det et par aftner er muligt at give en øl eller 2 uden at skulle have penge op af lommen. Måske en ide der kunne overføres til Fællesklubben, uden at det selvfølgelig skal misbruges. Men her er der jo tale om folk, der rent faktisk kunne have brug for lidt ekstra, uden det kun er fis og ballade. Og ikke at der er noget galt i vores skovture eller generalforsamlinger, det er fint og skide sjovt. Men hvis det er de 6-700,- der kan gøre det lidt

Værkstedet med læreren og Olaf (ternet skjorte) i engageret debat ...

sjovere at tage på kursus langt væk i 14 dage, så syntes jeg, det er rimeligt relevant.

Med familien til Skagen

I weekenden inviterede jeg familien over i stedet for at tage hjem. Det var rent faktisk lidt billigere for Kompetence fonden og

Fællesklubben, da kørsel og færge x2 så blev sparet og prisen for lejligheden kun blev til en lørdag ekstra. Så familien Højland tog en tur til Skagen og stod med det ene ben i Skagerak og det andet i Kattegat. Hyggeligt men koldt. Alt i alt et godt kursus og et rigtigt godt kursus sted der afholder kurser af alle mulige slags.

TECHCOLLEGE | Øster Uttrup
Vej 1 | 9000 Aalborg | Telefon 7250
1000 | www.techcollege.dk

Print og ad deraf

Af Gert Rasmussen

Endelig kom dagen jo til dig Kim. Efter dit eget udsagn skulle du jo have haft jubilæum et par gange, men eftersom Jeanette helt har styr på regler og dage, er det så i dag.

Jeg forstår det nu ikke helt hvordan det kan lade sig gøre at man kan have 25 års jubilæum, når man kun er 18 år.

Der er jo gang i dig altid, og her i afdelingen er vi da også glade for at du laver det hele.

Du rytter op i jobbene, Du rydder alle paller og plader på plads, sørger altid at der vasket op fra dine mange lidt sjove måltider (små portioner) Det sætter vi stor pris på.

Du har en lille smule rengøringsvanvid, eksempelvis skal der skiftes opvaskebørste hver gang en flaske opvaskemiddel er brugt.

Du er nok en af de medarbejdere jeg har arbejdet mest sammen med, idet du stort set altid får det kringlet så du har dagtur. Det betyder så også at jeg har hørt en del om dit liv, også uden for Aller Regi. Jeg skal nok lade være at gå i detaljer, for så bliver det en meget laaaang tale.

Du elsker sport. Alt slags sport. Du er medlem af Manchester United, Ivrig roer samt dommer ved rostævner.

Du tager på La Santa sport og spiller tennis og tager gerne på 2 skirejser hvert år. Det hænder også du kommer til skade ved alle dine aktiviteter, så når min telefon ringer dagen efter din ferie, og jeg kan se det er dig der er i røret, tænker jeg ÅHH nej, hvad nu !! På et tidspunkt døbte jeg dig "Kriss og Chokoladefabrikken".

En enkelt gang måtte jeg dog selv ringe til dig kl. 08.00 om morgenen, for at spørge dig hvor du blev af.

Du havde haft 5 ugers ferie og

skulle møde på dagtur. Jeg fik dig i røret, og du sad så smånd inde på Hovedbanegården på vej til Jylland. Meget forundret svarede du : Er der allerede gået 5 uger!

En anden af dine helt store interesser er "SKO". Jeg ved ikke hvor mange du har købt på et tilbud, der bestemt ikke kunne siges nej til. Men det er mange.

Du er en god ven og kammerat, hvilket du nogle gange kan komme til skade ved. Som da du for nylig ville hjælpe nogle piger på strøget som du syntes blev forulempet. Det kostede dig

en tur på Rigshospitalet, og over 20 sting i ansigtet samt en flækket læbe. Du er stadig på flydende kost, og det er IKKE i orden. Da du ringede om mandagen, tænkte jeg, åhh hvad nu. Men du var sej og brugte kun 3 sygedage.

Du er også i fuld gang herude. Du har i mange år været kasserer i fællesklubben, i bestyrelsen i kunstforeningen, medlem af kantine udvalget (der har jeg dig dog mistænkt for at det er med en lumsk bagtanke for at få større portioner hos Joan, når du bestiller mad). Nu er du så blevet sikkerhedsrepræsentant, ja hvorfor ikke.

Kim
25 års j

Jobbet som CTP-medarbejder, det kan du. Du kan have 7 jobs i gang samtidigt, men det er jo også snart nødvendigt i afdelingen. Krydsord som vi selv sammensætter er dit domæne. Du bliver nærmest sur hvis nogle af de andre har lavet dem. Du er god til at finde fejl på kundens filer, hvilket kunderne har

Af Tim Hansen

Kære Kim..Du skal også have lidt ord med fra dine kollegaer i CTP'en

Først vil jeg sige at du er en super kollega at være på hold med. Vi har masser af gode sjove snakke både fagligt og privat.

Du er jo en meget åben person om dit privatliv ... og hmm ... indimellem kan du også være lige åben nok.

Men det er jo netop dig og din person.

Du er super at tage over efter, når man kommer på job, der er ryddet og rent, papir, vogne ja selv kuglepenne ligger linet op. Du er hjælpsom med at give en hånd med, når du alligevel står og bukker plader og så lige tage

nogle af dem man selv er ved at køre ud.

Er du utilfreds med noget i afdelingen så skal vi nok få det at høre... Du brænder ikke inde med noget. Når det så er sagt er det også ude af verden når det er vendt og vi er videre...

Du har jo altid været til fodbold og kano/kajak...

Men jeg ser dig i lyset af cykelsportsikoner i CTP afdelingen:

Du er en

Indurain (Den Brune Muskel) når du knokler bag skærmen og ude ved maskinerne

Bjarne Riis (Fråde om munden) når vi holder møder og du holder fast i dine synspunkter om tingene

Kyllingen fra Tølløse (where-about) Når du stille forsvinder og bestiger tøndten.

Med disse ord vil jeg bare sige

at vi alle er glade for at arbejde sammen med dig og ser frem til mange flere år i denne afdeling.

Jul's Jubilæum

Gamle kolleger men også familie og venner var mødt op fredag den 23. juni i CTP afdelingen.

haft meget glæde af.

Jeg tror ikke, der er nogen inklusiv mig selv, der ikke ved, at du altid gir den en skalle, når du er på arbejde.

Til sidst vil jeg bare ønske dig tillykke med dagen og udråbe et Aller Hurra.

Allan Andersen

Ud over rampen ...

Allan er oprindelig udlært trykker i 1994. Han var i lære i et meget lille firma som primært lavede æsker til Vitawrap (husholdningsfilm): "Jeg stod ved en østtysk trykmaskine ... en Planeta 72102 i hele min læretid. Vi var to lærlinge og mester selv, der arbejdede ved udstandsningmaskinen. Da firmaet lukkede et par år efter at jeg var blevet svend, måtte jeg virkelig banke på mange døre. Hver gang arbejdsgiverne fandt ud af, at jeg var udlært på et "kartontrykkeri" blev jeg vraget. Jeg fandt ud af at min uddannelse allerede var forældet!

Heldigvis fik jeg et arbejde på lageret i et EDB-firma, som solgte trådløse scannere. Hos Time System lavede de kalendere. Her var jeg ansat i flere omgange. Første gang i produktionen, siden hen fik jeg arbejde på lageret. Jeg var rigtig glad for at arbejde hos Time System. De tjente mange penge og det kom i høj grad også medarbejderne til gode. Direktøren var på fornavn med alle og havde et stort menneskeligt overskud. Det var med til at skabe en rar atmosfære, så jeg var ked af at det lukkede.

Så kom jeg til Egmont var jeg var i 7,5 år i læsehallen. Det var stort set samme funktion som jeg har her på Aller Tryk. Egmont lukkede som bekendt deres trykkeri i Skovlunde og for en tid blev vi overtaget af JMS. Det var til samme løn, men ikke særlig organiseret. Det

varede også kun i 9 måneder. Beskeden om JMS konkurs fik jeg først da jeg kom tilbage fra min ferie og det var ikke en rar måde. Det viste sig jo at Stefan Mannfalk var en dårlig betaler og lidt af en platugle.

Jeg er glad for at være på Aller Tryk. Der sker noget hver dag, når alt skal ud over rampen. Jeg kommer også i kontakt med alle der hvor jeg arbejder.

Privat kan jeg også godt lide at få luft under vingerne. Jeg har dyrket windsurfing i mange år. Dels fra Veddelev ved Roskilde fjord og dels på Furesøen. Jeg har også løbet mara-

ton ... det er stilnet lidt af med løberiet. Jeg har to børn ... Emma på 8 og Rasmus på 15 og de fylder hurtigt min fritid ud. Vi har også et sommerhus ved Havnsø, hvor vi nyder livet.

BT

Kenneth Senn

Holder af dyr og fiskeri

Kenneth snusede allerede til bogbinderfaget som stor dreng i farens bogbinderi KS Bogbind, hvor han tit kom over efter skole for at hjælpe med at lægge i samlehefterne. Faren solgte dog sit bogbinderi. Først blev Kenneth arbejdsdreng hos Trekroner Offset, hvor han også hjalp til på trykmaskinerne.

”Duelund bogbinderi lå også i Trekronergade, og de spurgte, om ikke jeg ville have en læreplads. Det ville jeg jo meget gerne. Et halvt år før jeg blev udlært omkring 1990, blev firmaet opkøbt af Metropol, og siden har jeg prøvet kræfter med flere forskellige bogbinderier. Jeg har før arbejdet sammen med både Søren Kristoffersen og Jesper Hansen for branchen er jo lille.”

”Jeg har prøvet stort set alt hvad der findes af bogbinderarbejde – fals, skæremaskine, samlehefter og også udstandsninger. I en år-række var jeg hos Bording som blev opkøbt af KLS. Jeg havde ikke lyst til at flytte med over. Det viste sig, at der var skimmelsvamp i mit hus, og jeg havde rigeligt at gøre på hjemmefronten. Derfor blev jeg rigtig glad, da jeg så at Aller tryk søgte bogbindere. Jeg sendte en

mail til Jørn, var til samtale efter en times tid og kunne allerede møde morgenen efter.

Privat er jeg far til to unger, en dreng på 10 og en pige på 5 år, som jeg har hver anden weekend. Jeg elsker at tage ud og fiske. Mest med snøre fra mole, men jeg kan også finde på at tage ungerne med ud på en kutter. Jeg kan også godt lide at cykle lange ture i skoven.

Da jeg boede sammen med min ekskone havde vi både to katte og en hund. Hunden var en blandingsrace med en god bid Alaska-alemut i sig. Den ligner en ulv og har blå øjne. Jeg er i det hele taget meget glad for dyr.

Jeg ikke sikker på, at jeg nogensinde skal giftes igen ... men dyr vil jeg meget gerne have tilbage i mit liv,” slutter Kenneth.

BT

Bakken, Blå mærker & Bøf

Af Martin Christiansen

Lørdag d.21. maj var "Sammenholdet" samlet for at holde deres årlige skovtur. Festudvalget bestående af Freddy og Sune havde valgt, at vi skulle mødes ved Valby Station. Hvad der ellers skulle ske resten af dagen, var der ingen der vidste, for i år havde festudvalget virkelig holdt kortene tæt ind på kroppen.

Det viste sig, at første punkt på dagsordenen var et visit ind på Bakken, hvor der lå en 5-kamps dyst og ventede. Og det var ikke så tosset for vejret var perfekt til en Bakken-tur. Efter et par timers 5-kamp skulle der tælles point op, så vi kunne finde ud af, hvem der havde været bedst på dagen. Under optællingen tillod de øvrige medlemmer sig at nyde en sandwich, imens de ventede spændt på udfaldet. Efter nøje gennemgang af pointene kunne Peter Grahn trække sig sejrslad ud som den bedste sammenlagt i alle discipliner og Kemal snuppede trøstepræmien for at opnå en flot sidste plads.

Efter Bakken var der Paintball på programmet. Slaget skulle slås i Paintball Arena på Refshaleøen der råder over Europas største indendørs Paintballbaner som er mere 6000 kvadratmeter. Da dragter og våben var uddelt var det tid til at slippe sin indre kriger løs

og nedlægge så mange modstandere som muligt. Det gik vildt for sig og udover flere "Headshots" var der også en del blåmærker at spotte. Efter hårde kampe kravlede de sårede Paintball soldater ud i bussen og prøvede at gætte hvor aftensmaden skulle indtages.

Sidste stop på den planlagte tur var Restaurant Bøf i København. Der var der lignet op med en 3-retters menu bestående af rejecocktail, bøf bearnaise og osteplatte med

tilhørende vin eller øl. Dem der stadig havde energi tilbage efter middagen drog videre ud i nattelivet og hev det sidste ud af en perfekt lørdag, hvor humøret havde været højt hele vejen igennem!...

Paintball-holdet klar til skud

Jan Søgaard fra CTP er gået på efterløn

Vi siger ikke kun farvel til en go kollega, vi siger nok også farvel til afdelingens bedste medarbejder..

Din viden kommer vi alle til at savne. Hvis man er i tvivl om noget i og omkring produktionen så er du en stor støtte man kan trække på.

Og hvad kunne være bedre end at se på hvilke job du ellers kunne have fået hvis ikke du dengang startede på picoline i Politikenshus for 100 år siden og som dermed fik din ind i den grafiske verden.

Du KUNNE have været blevet Jocky på galopbanen.. Det er jo gerne små vævre mænd som sidder på ryggen af hesten...

Bjergrytter i Tour de France hvis ikke der var så meget focus på "doping".. for den har der været en del af i den branche du valgte ...

Af Tim Hansen

Afskedsfest med forhindringer

Vi mødtes 20 Maj i Tivoli Beergarden. Ctp klubben bød på opvarmning for dem som kunne komme lidt tidligere.

Desværre havde Kim lige haft sit sammenstød på Strøget, så han fik kun suppe og andet flydende kost. Og pga af medicin kunne han ikke drikke øl og vin.

Peter var ramt af en virus og måtte også holde sig fra de våde varer.

Helle kom lige omkring ved 23 tiden, da vi var færdige med at spise og tog over, da Peter og Kim sagde tak for i aften og gik hjem. Vi andre gik over på et nærliggende værtshus og fortsatte til kl. 03, hvor vi alle fik sagt farvel tak til Jan for en yderst festlig aften med god mad og masser af drikke.

Øverst: Nytårskuren 2016/17 måtte flytte fra de rummelige lokaler på manøvrebroen hos Rota 2 og ned i stuen, men det fungerede efter hensigten.

Så er aktivisterne klar til at dele glas ud. Borddækning for små 100 tidligere kolleger på Aller Tryk som nu er pensionister og efterlønsmodtagere. Lige om lidt vælter de ind til flæskesteg og risalamande i HK København. (Foto Bo Thorup)

Nye tider på værkstedet ... på godt og ondt!

Gert Bendix som har regeret på værkstedet i næsten en menneskealder valgte at stoppe den 1.4. Det gav signalet til nye tider, hvilket ofte bringer følelser i kog. Husjournalen har lyttet efter hvad der bliver sagt i krogene:

"Jeg tror ikke ledelsen egentlig er klar over, hvor meget vi hjælper firmaet ved at stå til rådighed. Er der bare en enkelt syg på værkstedet, må vi andre ind og dele hans vagt. Det betyder 12 timers vagter hver dag hele ugen ... ja somme tider flere uger."

"Det begyndte allerede i efteråret med at den øverste ledelse truede med at outsource værkstedet. Indtil man fandt ud af hvad det rent faktisk kostede. Så var det ikke interessant. I stedet fremlagde man en plan frem med 13 punkter. En plan som ikke var til diskussion eller forhandling. Vores tillidsmand skulle bare "committe" sig til en hel masse. Men Jungersen var selv den første til at se bort fra de 13 punkter. Alt det om at vi skulle uddannes, så alle kunne klare både smede- og el-arbejde, det bliver ikke til noget"

Tekst og foto: BT/Servicegruppen

"Helt uden varsel blev vi smidt ud af vores fælles kontor, uden at vi blev spurgt eller fik en alternativ plads til vores ting. Vi følte os ærlig talt pisset på. Ja nærmest hjemløse."

"I den første tid kom mellemlederne hele tiden rendende med triumferende ansigtsudtryk som om de ville sige "se, nu hvor vi har sejret over jer" ... en af mellemlederne, som egentlig ikke har noget med os at gøre fik skrevet en tekst på computerens pauseskærm, hvor der stod "RYD OP FOR HE ...!". Det kan godt være at vedkommende syntes det var morsomt, men vi oplevede det meget krænkende."

"Nu holder de regelmæssigt møder uden for Carstens' kontor på værkstedet, diverse arbejdsledere og regnskabschefen + andre gæster kommer også rendende og forstyrrer os. Det er et sært sted, for der kan være meget larm i værkstedet, når vi arbejder. Egentlig er det ret synd for Carsten, at han er nødt til at sidde med ørepropper i sit kontor, når han skal lave noget, hvor han har brug for at koncentrere sig."

"Jungersen skældte os ud over, at der var rodet på værkstedet. Men rodet bestod i, at han havde hentet et blandet reservedelslager ned fra det lukkede trykkeri i Norge, på grund af manglende lagerplads ..."

"Vi har fået lidt for mange chefer ... og de er gode til at give nogen andre skylden."

"Arbejdsforholdene er forandret på den måde, at vi skal bruge mere tid på at skrive rapporter over hvad vi laver. Det kan godt være diffust, fordi vi går fra det ene til det andet og ofte arbejder på flere ting samtidig. Vi mangler præcise svar på, hvordan computerprogrammet med fejlrapporteringer skal styres ... hvem læser hvad og hvem er ansvarlig for hvad... vi vil hellere reparere maskinen end at bruge en masse tid på at skrive om, at vi gør det."

"Jungersen har flere gange sagt at problemet er, at de fleste af os er for gamle. Det virker ret nedladende. Regeringen siger at vi snart skal være på arbejdsmarkedet til vi er 70 år, så må der også være plads til et par stykker på 60+. Måske skulle de hellere passe lidt bedre på dem man har istedet for at jage dem rundt for stort set ingenting."

... Og det gør ikke spor hvis der er højt til loftet !

"Værkstedets store problem er, at vi har svært ved at tiltrække arbejdskraft. Dem som har søgt, bliver noget overrasket over arbejdstiderne. Især elektrikerne har nogle lange vagter. Først en dagvagt/natvagt med tilkald fra 15 til 23. Derefter en weekedvagt som starter lørdag med 12 timer. Derefter 12 timer søndag med en afsluttende tilkaldvagt søndag fra 19 til 07.00. Så det kan blive en lang vagt (24 timer). Det er ikke alle ansøgere, som synes det er en god arbejdstid."

Ny på Aller Tryk

Af Carsten Kristoffersen

Efter og have tilbragt en årrække (9 år), uden for Aller Tryk, er jeg pr. 2/1, nu igen i gang for Aller.

Det har været sjovt og komme tilbage og gense mange tidligere kolleger, dog også overraskende at se, hvor hurtigt tiden går, og hvor mange der på den konto ikke længere er i huset.

På maskinsiden er der ikke meget at nikke genkendende til, da det kun er Tempo 1 der er tilbage fra sidst.

Nu er det MAN på tryksiden og ikke Heidelberg / Goss, stadig Müller på bogbinderisiden, men nyere og hurtigere end dem jeg

Kommentar

normalt kender til. MAN er heldigvis ikke ukendt for mig, da næsten

alle trykkerier anvender en eller flere maskiner fra MAN.

Kulturen i huset er meget lig den jeg husker fra min første ansættelse i huset. Der er stadig en høj grad involvering i kolleger, både ved jubilæer og nyansættelser og fratrædelser.

Tempoet er højt og hektisk, grundet en strammere produktionsplan end jeg husker den, sikkert kva den norske og svenske produktion, som også skal gennemføres i Tåstrup i de nyere tider.

Personalet/kulturen hos Aller er ikke som andre steder og det kan jeg godt lide, på godt og på ondt.

Carsten-

"Staining eller kaos"... tja, det ser ud som om arbejdslederne tygger lidt på den sag.

Jan Rasmussen i et tænksomt øjeblik... det kan godt sætte tanker igang at man ikke skal på arbejde længere ...

Elektriker Jan Rasmussen

går på efterløn ... tillidsmand, sikkerhedsrepræsentant og kendt af hele virksomheden, som den hjælpsomme og slidsomme mand fra Ringsted. Selv i privaten har der været meget aktivitet med bl.a. skovning og husombygning. Efter sygdom er syslerne blevet til at bygge mini-togbane og gå lange ture med de to New Foundland hunde. Vi kommer til at savne den meningsfulde mand, som ikke var bange for at ytre sig og, hvis det var nødvendigt, at nedlægge veto. Engagementet for Fællesklubben har aldrig manglet. Vi

kommer til at savne den meningsfulde mand, som ikke var bange for at ytre sig, og hvis det var nødvendigt at nedlægge veto. Engagementet for Fællesklubben har aldrig manglet.

På det sidste kursus i Augsburg bedyrede han ovenikøbet, at han var villig til at "arbejde" to dage om ugen. Kollegerne var sikre på, at Gert Bendix ville sætte stor pris på den indsats. På det kollegiale plan var Jan altid klar med mad i så store mængder, at det kunne have brødfødt et helt plejehjem. men som Jan siger: "Der skal da ikke mangle noget."

Når sulten så var stillet, kunne Jan synge en masse viser. Især "I en seng på hospitalet" tog kegler.

Ove Jacobsen/Claus Møller Hansen

Borddækning med togbane

